

Zieners onder de mantel van Maria : Herman Wijns

Door Isabelle Duchêne

Waarom zijn er altijd mensen die meer zien dan anderen? Meestal zijn het de eenvoudige, de kleinen, de gewone burger die een glimp mag opvangen van het bijzondere, dat ons dagelijkse leven meestal onzichtbaar omringt. Deze maand speciale aandacht voor Herman Wijns, een doodgewone jongen die door zijn eenvoud en helderziendheid, zijn onwrikbaar geloof in God en zijn discipline en liefde voor zijn medemens wereldberoemd is geworden. Toch als je in Merksem vraagt wie is Herman Wijns?, dan weten de meesten niet dat deze jonge knaap als portret in elk schoolgebouw hangt in Mexico en Zuid Amerika.

Kinderen zien dikwijls de hemel en het is algemeen geweten dat jongeren tot hun 16de levensjaar meer gevoeliger zijn voor intuïtie, aanvoelen en helderzien, heldervoelen helderweten. In heel de geschiedenis is het algemeen opgetekend dat contact met de spirituele wereld altijd kinderen aanwezig waren, te Banneux Mariette Beco, Lourdes, Bernadette Soubirous, de 3 herderskinderen te Fatima, een hele groep jongeren in Medgegorgie in voormalig Joegoslavië, en een jonge knaap die pater pio ziet verschijnen en plots geneest van een ongeneeslijke ziekte te San Giovanni in Italië.



Kinderen denken minder na dan volwassenen en voelen meer aan. Hun natuurlijke eenvoud en spontaniteit is nog niet aangetast door hun angst om niet begrepen te worden. Helaas heden vandaag is er geen begrip meer door de gewone burger van dingen die niet meteen begrepen kunnen worden. Je moet er in geloven hoort men vaak, maar men weet niet dat geloof daar niks mee te maken heeft. Iets waarnemen wat men met zijn eigen zintuigen kan zien zijn feiten observeren. Het wordt natuurlijk moeilijker dat men feiten kan observeren die niet altijd voor het blote oog zichtbaar zijn. Ik zelf als kind heb dit zelf mogen ervaren dat ik voorwerpen op de tafel lag liggen die mijn ouders niet konden zien.

De spirituele wereld is zichtbaar voor iedereen mits je er tijd voor maakt om te leren waarnemen met je gevoel en je geloof leert omkeren naar weten. Geloven is voor hopelozen. Weten is een drager waar je op kan rekenen. Deze maand wens ik te spreken over een bijzondere jongen die op zeer jonge leeftijd bewust was dat er meer was tussen hemel en aarde.

Wie is Herman?

Als enige zoon van een slagersfamilie had Herman een goede inborst en voelde hij een grote devotie om misdienaar te worden, Hij was een vlijtig student en de lieveling van het dorp. De economische crisis in de jaren 30 zorgde ervoor dat vele zelfstandigen het moeilijker kregen door de eindjes aan elkaar te knopen en Herman zei tegen zijn vader te vertrouwen op de Goddelijke voorzienigheid. Zijn onwrikbaar geloof heeft zijn ouders altijd verbaasd.

Herman was helderziend, voorzag feiten en had op zijn jonge leeftijd een grote voorliefde voor Maria en Jezus. Hij voorzag zijn eigen dood door zijn moeder te vragen niet naar de film te gaan met haar vriendin omdat men haar nodig zou hebben. Herman viel en raakte gewond, zijn moeder hielp hem zo goed en kwaad dat ze kon naar de arts. Als zijn moeder in de cinema zou hebben gezeten, dan had Herman niet geholpen kunnen worden.

Zo wist hij wat er gebeuren zou en hij aarzelde niet om de H. mis bij te wonen, met korte broek in de barre winter van 1940. Niets hield hem tegen. Toen hij een crucifix uit de vuilbak wou halen en eerst aarzelde hoorde hij een stem die sprak, Herman schaam je je voor Mij?

Jezus vroeg eerherstel en hij kon er niet tegen dat men vloekte of tegen God en Gebod in ging. Vele pastoors zouden hem als een droom misdienaar wensen. Hij deed veel goeds en hij kende de mis in het Latijn van achter naar voor. Zelfs op zijn sterfbed bad hij half bewusteloos mee met de pastoor die hem zo lief had. Herman hield van de mensen en nam zijn taak als misdienaar zeer ernstig. Hij wordt dan ook voor vele mensen gezien als een voorbeeld voor de jeugd. Hij had een voorliefde voor mensen die waren gestorven en bad voor hen, hij zag en voelde veel en was diplomatisch als hem onrecht aangedaan werd. Missionaris Pater Janssens getuigde tegen Hermans ouders; "Ik ben oud geworden in het priesterschap maar nooit heb ik een misdienaar als Herman meegemaakt. Wanneer ik me omdraaide bij het 'Orate Fratres' zag ik hem in een aureool van licht De ouders namen het verhaal met een korreltje zout, maar na Hermans dood hoorden ze veel zulke verhalen over hun zoon.



Herman Wijns, 'de kleine pastoor', overleed op 26 mei 1941, 10 jaar oud. Hij viel op een glasscherf die zijn been openreet en zijn verwondingen gaven hem hersenvliesontsteking. Fataal in de oorlogsperiode. België was in de oorlog betrokken en medicijnen, laat staan penicilline was toen nog onbestaande. Wanneer Herman Wijns op 26 mei 1941 niet was overleden dan was hij nu wellicht 77 jaar geworden. Nog dagelijks wordt zijn graf door tientallen mensen

bezoekt en nog elke eerste vrijdag van de maand vindt er een massaal bezochte plechtigheid plaats.

Zijn wonderbaarlijke uitspraken als kleine jongen en de vreemde uitstraling van zijn graf op de oude begraafplaats in de Van Heybeeckstraat te Merksem bij Antwerpen hebben er een pelgrimsoord van gemaakt. Herman Wijns kreeg na zijn overlijden geen lijkstijfheid, zijn oogjes "braken" niet, hij bleef de blos behouden op zijn wangen en zijn lipjes bleven vuurrood ondanks het grote bloedverlies door zijn ongeval. Sindsdien is zijn laatste rustplaats een "bedevaartsoord" geworden.

Meer dan 4.000 bedankplaatjes voor verkregen genezingen sieren het graf. Velen geloven dat Hermanneke geneest en rond zijn graf staan honderden dankbetuigingen van mensen die door hem van hun kwalen zouden zijn verlost.



Praktijk ervaringen.

Ik heb Herman uiteraard nooit gekend of fysiek ontmoet en toch blijkt hij ook een lijstje te hebben van wie hij regelmatig komt helpen. Telkens wanneer ik mensen mag helpen bij handoplegging en healing krijg ik helderziend zijn gezicht te zien. Ik vraag er niet achter noch heb ik een devotie voor hem. Maar hij komt gewoon, En dan hoor ik kinderen gibberen. Eerst de geur van mottenballen die overgaat in de geur van kerkwierook.

Als ik hulp vraag via mijn team en meestal als het gaat over oudere bejaarde mensen of kinderen dan voel ik Herman als haantje de voorste aanwezig en zeer kordaat geeft hij feilloos de situatie

door wat er scheelt. Ons werk is geen vervanging voor medische zorgen maar we vinden het fijn om mensen te helpen en door te verwijzen naar de desbetreffende persoon die nodig is op dat moment. Hermans stem is krachtig en vastberaden.

Vele mensen vragen zich af, Isabelle hoe hoor je dit nu? Wel het is net als je de hoorn van de telefoon opneemt en je hoort iemand tegen je praten. Het is een stem buiten jezelf, niet in je hoofd of innerlijk. Mensen die dit lezen zullen hun wenkbrauwen fronsen maar ik weet wat ik dagelijks meemaak en zolang ik maar weet waar ik mee bezig ben en er dagelijks mensen mee verder help dat is het enige wat telt. Zo was ik eens belangrijke papier kwijt ivm een contract. Ik had heel de dag gezocht en alles onderste boven gehaald en toen ik het bijna begaf van frustratie voelde ik Herman naast me staan en ik hoorde hem fluiten en hij zei, soms moet je zoeken op de ongewone plaatsen. Kijk in de ijskast. En inderdaad, door mijn verstrooidheid had ik iets uit de ijskast gehaald voor consumptie en de papieren erin gelegd.

Bij een bloemenhealing te Genk had ik een bos lelies vast die ik aan een vrouw wou geven. Plots zie ik Herman achter haar staan en die zegt. "Als mevrouw het hoofd plakt van het Mariabeeldje dat bij haar in het schop ligt, en deze lelies erbij zet zullen haar problemen binnenkort verminderen en voorbij zijn. Heb vertrouwen en weet dat de oplossing komt." 3 maand later bezorgt een bloemenfirma mij een grote bos lelies met een kaartje: dank u probleem opgelost.

Herman spoort aan tot vertrouwen en het loslaten van uw problemen, hoe groot ze ook zijn, zie het al opgelost en het verdwijnt als sneeuw voor de zon. Maar ken ook uw deel hierin. Geen ijver en beloning gescheiden dit kan geen mens verblijden geeft hij dikwijls door. Wat hij wil zeggen dat niks voor niets komt. Soms is zijn taal een beetje uit de tijd maar begrijpen doet ieder.

Als medium mogen we dikwijls getuigen zijn van ons contact met overledenen. Is het omdat Herman ook zo'n voorliefde had voor hen die overgegaan waren dat hij toch regelmatig op "bezoek" komt. Niet enkel mezelf maar ook andere collega's voelen deze kleine deugniet af te toe langskomen. Soms zie ik Herman in een soort soutane, anders in een donkerbruine ribfluwelen broek en ruitjes hemd met zwarte schoenen met ronde tip. Netjes, mensen zouden hem een vroom Ciske de rat noemen. Guitige jongens zoals er zoveel waren tijdens de oorlogsjaren. Mensen zien hem bij zijn graf, en hij houdt van de madammen want hij sprak volgens verscheidene artikels op websites met een dame.

Ik kan enkel getuigen van mijn eigen ervaringen en hoef niet per se naar het oude kerkhof te Merksem maar ik weet dat hij dichtbij is voor hen die nog de moed hebben om te vragen. Klopt en er zal opengedaan worden, is niet een zin met een zegen maar het is een gezegende waarheid. We hebben het ondervonden. Met Hermans woorden, vraag het maar aan mij ik zit Jezus het dichtste bij, rest er nog u lieve lezers heel veel liefde licht en kracht toe te wensen de komende tijd.

Voor de geïnteresseerden

Elke eerste vrijdag van de maand trekt de mis die bij zijn graf wordt opgedragen honderden bezoekers en elke dinsdag komt een steeds groeiende gebedsgroep samen aan het bed van Herman, in het Herman Wijns Huis in de Van Heybeeckstraat 23.

© copyrighted Isabelle Duchene www.isabelleduchene.com tel 0032 472 56 48 24

Isabelle staat regelmatig op de beurzen in Nederland en België

Wenst u isabelle zelf in huis te halen? Dit kan via homeparties vraag ernaar. We zijn graag tot uw dienst.